

خبر

تمایل به اشتغال

سالمندان کره جنوبی

بر اساس نتایج یک نظرسنجی حدود ۷۰ درصد از سالموردگان در کره جنوبی برای تأمین هزینه‌های زندگی خواهان ادامه کار کردن هستند و تمایل دارند شغل خود را به طور میانگین تا سن ۷۳ سالگی ادامه دهند. نظرسنجی انجام شده توسط اداره آمار کره جنوبی نشان می‌دهد ۱۰۳۵ میلیون یا ۶۸.۵ درصد از ۱۵.۱ میلیون نفر جمعیت رده سنی ۵۵ تا ۷۹ سال گفته‌اند که می‌خواهند در آینده به کار ادامه دهند که این آمار نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۰.۴ درصد افزایش نشان می‌دهد.

۵۷.۱ درصد از شرکت کنندگان دلیل اصلی این امر را تأمین زندگی اعلام کرده و ۲۴.۷ درصد نیز می‌خواهند تا زمانی که شرایط سلامتی آنها اجازه می‌دهد کار کنند.

در حال حاضر شمار سالمندان شاغل ۸.۷۷ میلیون نفر برآورد شده که ۴۹۶ هزار نفر نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش نشان می‌دهد. کره جنوبی در حال حاضر با چالش جمعیتی ناشی از نرخ پایین زادوولد و پیری سریع دست‌وپنجه نرم می‌کند. انتظار می‌رود این کشور در سال ۲۰۲۵ به یک جامعه فوق سالمند تبدیل شود که در آن نسبت افراد رده سنی ۶۵ سال و بالاتر ۲۰ درصد از کل جمعیت را تشکیل خواهد داد. این کشور در سال ۲۰۱۷ به دلیل سهم بیش از ۱۴ درصدی این رده سنی به عنوان جامعه‌ای سالم‌ورده شناخته شد.

در این میان، میانگین امید به زندگی نوزادان کره جنوبی متولد شده در سال ۲۰۲۰ به ۸۳.۵ سال رسیده که بیش از هفت سال بیشتر از دودهمه قبل است.

ترکیه در آستانه فروپاشی اقتصادی

«کور کویت بورتاو» استاد برجسته دانشگاه در ترکیه گفته است که کشورش احتمالاً دچار یک فروپاشی سریع اقتصادی خواهد شد، همان‌طور که این موضوع در سرپلانکا اتفاق افتاد. داده‌های منتشر شده توسط مؤسسه آمار ترکیه در روز جمعه نشان داد کسری تجارت خارجی این کشور با افزایش ۱۸۴۵ درصدی نسبت به سال قبل به ۱.۶۷ میلیارد دلار رسید و واردات نیز ۳۹.۷ درصد افزایش یافت. این داده‌ها حاکی از آن است که واردات ۳۱ میلیارد و ۵۹۵ میلیون دلار و صادرات ۱۸.۷ درصد افزایش به ۲۳ میلیارد و ۴۲۸ میلیون دلار رسیده است.

بر اساس یک برنامه اقتصادی که سال گذشته رونمایی شد، ترکیه قصد دارد با وجود افزایش تورم و کاهش ارزش پول با افزایش صادرات و کاهش نرخ بهره به سمت مزاد حساب جاری سوق یابد. داده‌ها حاکی از آن است که کسری بودجه در نیمه اول سال ۱۴۲.۷ درصد افزایش یافته و به ۵۱.۴۰ میلیارد دلار رسیده است. این اقتصاددان ترک، فروپاشی اقتصادی در ترکیه مشابه آنچه در سرپلانکارخ داد ارد نکرد؛ به‌ویژه اینکه ارزش پول محلی دوباره در برابر ارزهای خارجی در حال کاهش است که بر اساس گزارش‌ها تا چند ماه دیگر ادامه خواهد داشت.

نگاهی به نظام رفاه و تأمین اجتماعی در کشور پرو مدل اقتصاد آزاد با پوشش بیمه‌ای محدود

گزارش

سرزمین پرو در امتداد غرب آمریکای جنوبی با ۳۴ میلیون نفر جمعیت از کشورهای اسپانیایی زبان منطقه است که سال‌ها مستعمره اسپانیا بود. اقتصاد پرو چهل و هشتمین اقتصاد بزرگ در جهان است و این کشور از جمله کشورهای با درآمد متوسط بالا محسوب می‌شود. همچنین دارای سطح متوسطی از توسعه انسانی است که باعث شده این کشور در رتبه ۸۲ شاخص توسعه انسانی قرار گیرد. اقتصاد پرو در طول سال‌ها به طور قابل توجهی رشد یافت و آن را به یکی از سریع‌ترین اقتصادهای در حال رشد تبدیل کرد. با این حال، توزیع درآمد عادلانه نبوده و طبقه فقیر در حال رشدی در این کشور به وجود آمده است. سیستم رفاه پرو معمولاً با مدل لیبرال مطابقت دارد و این کشور با سطوح بالای مشاغل غیررسمی و سطوح پایین پوشش تأمین اجتماعی شناخته شده است.

بر اساس داده‌های سال ۲۰۱۵ نزدیک به ۱۹.۳ درصد از کل جمعیت کشور پرو فقیر هستند که از این میان ۹ درصد در فقر شدید زندگی می‌کنند. این کشور در خلال سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ تورم شدیدی را تجربه کرد که امروزه نیز آثار آن پابرجاست. البته نرخ بیکاری در سال‌های اخیر به طور پیوسته کاهش یافته است. سیاست اقتصادی پرو در دهه‌های گذشته بسیار متفاوت بود. برای مثال دولت خوان ولاسکو آلوارادو (۱۹۶۸-۱۹۷۵) اصلاحات اساسی را انجام داد که شامل اصلاحات ارضی، سلب مالکیت شرکت‌های خارجی، معرفی یک سیستم برنامه‌ریزی اقتصادی و ایجاد یک بخش بزرگ دولتی بود. این اقدامات نتوانست به اهداف خود یعنی توزیع مجدد درآمد و پایان دادن به وابستگی اقتصادی به کشورهای توسعه‌یافته دست یابد.

رفاه اجتماعی در پرو

سیستم رفاهی کشور پرو با مدل لیبرال مطابقت دارد و با سطوح بالای مشاغل غیررسمی و سطوح پایین پوشش تأمین اجتماعی شناخته شده و تنها حدود ۲۶ درصد از

حمیدرضا علی‌نیا

روزنامه‌نگار

جمعیت شاغل تحت پوشش تأمین اجتماعی (سیستمی که مسوارد احتمالی ناتوانی، پیری، مرگ، بیماری و حوادث در محل کار و همچنین بیماری‌های شغلی) را تحت پوشش قرار می‌دهد. با گذشت بیش از ۲۵ سال از اصلاحات سال ۱۹۹۳ که SPP (سیستم بازنشستگی خصوصی) را معرفی کرد، پیشرفت در حوزه پوشش مستمری مشارکتی محدود بود؛ به طوری که تنها ۲۶ درصد از جمعیت شاغل از این طرح بازنشستگی مشارکتی استفاده کردند. در سال‌های اخیر برنامه بازنشستگی غیرمشارکتی راه‌حلی جزئی و ناکافی برای سطوح پایین پوشش ارائه داده و به افزایش کل پوشش بازنشستگی به ۴۴ درصد کمک کرده اما این میزان بسیار پایین‌تر از میانگین منطقه‌ای آمریکای جنوبی (۷۱ درصد) باقی می‌ماند. تقریباً کل جمعیت پرو تحت پوشش نوعی بیمه درمانی هستند که به دو نوع بیمه سلامت جامع (SIS) و بیمه سلامت اجتماعی (Essalud) تقسیم می‌شود. با این حال، هنوز در جه بالایی از پراکندگی، موانع دسترسی و تفاوت‌های زیاد در پوشش بین گروه‌های مختلف وجود دارد. طرح (Essalud) از جمله برنامه‌های دولت برای کم کردن فقر در سنین بالاست، برای برخورداری از مزایای این بیمه خاص فرد باید ۶۵ سال سن داشته باشد و مستمری دیگری در یافت نکند. همچنین باید بر اساس اطلاعات دولتی در دسته بسیار فقیر قرار گرفته باشد.

بازنشستگی سالمندان

سیستم بازنشستگی در پرو عمدتاً از دو طرح تشکیل شده است: سیستم بازنشستگی ملی (SNP) و سیستم بازنشستگی خصوصی (SPP). بخش اول یک مکانیسم پرداختی است که توسط دولت اداره می‌شود و دوم یز یک سیستم سرمایه‌گذاری فردی است که توسط مدیران صندوق‌های بازنشستگی اداره می‌شود (شکل

خصوصی تأمین اجتماعی). هنگامی که کارمندان بخش دولتی و خصوصی وارد نیروی کار می‌شوند، می‌توانند بین برنامه سیستم بازنشستگی خصوصی (SPP) و برنامه سیستم بازنشستگی ملی (SNP) یکی را انتخاب کنند. بیمه‌شدگانی که دست به انتخاب هیچ‌کدام نزده‌اند به‌طور پیشفرض عضو (SPP) می‌شوند. کسانی که می‌توانند عضو سیستم بازنشستگی ملی (SNP) باشند شامل کارمندان بخش خصوصی و کارکنان بخش دولتی که تحت پوشش سیستم خاصی نیستند، از جمله کارکنان شرکت‌های تعاونی و مالکیت کارگری، معلمان، هنرمندان، کارگران خانگی، در یانوردان، روزنامه‌نگاران و کارگران چرم‌سازی است. از طرف دیگر سیستم بازنشستگی خصوصی (SPP) محدودیتی برای کارکنان بخش دولتی و خصوصی ندارد. منابع مالی در سیستم بازنشستگی ملی (SNP)، نخست سهم فرد بیمه شده است که به میزان ۱۳ درصد درآمد ناخالص شخص را شامل می‌شود. این شرایط برای یک فرد خوداشتغال نیز ۱۳ درصد درآمد ناخالص اعلام شده وی خواهد بود. در بازنشستگی به شیوه خصوصی (SPP) ۱۰ درصد از درآمد ناخالص ماهانه فرد به عنوان پرداخت بیمه بازنشستگی دریافت می‌شود؛ به علاوه درصدی از درآمد ناخالص ماهانه (هزینه‌های اداری) و ۱.۳۵ از درآمد ناخالص ماهانه تحت عنوان بیمه از کار افتادگی و بازماندگان به عنوان حق بیمه از فرد بیمه شده دریافت می‌شود. در سیستم دولتی کارفرما سهمی از بیمه فرد را پرداخت نمی‌کند اما در شیوه خصوصی (SPP) کارفرما تنها پنج درصد از حقوق ناخالص برای ماهیگیران؛ یک درصد حقوق ناخالص برای کارگران ساختمانی و دو درصد برای معدنکاران پرداخت می‌کند. دولت نیز نقش ارائه‌دهنده سوبسیدها و کمک‌های ضروری را به عهده دارد. حداقل دستمزد قانونی ماهانه ۹۳۰ سولز (تقریباً معادل ۷.۵ میلیون تومان) و حداقل مستمری ماهانه

سالمندی ۵۰۰ سولز (معادل ۴ میلیون تومان) است. برای دریافت مستمری سالمندی، یک شهروند باید حداقل ۶۵ سال سن داشته و دارای سابقه ۲۰ ساله حق بیمه باشد. مستمری زود هنگام بسته به جنسیت متفاوت است. مردان باید حداقل ۵۵ سال یا حداقل ۳۰ سال حق بیمه و زنان باید حداقل ۵۰ سال یا ۲۵ سال سابقه حق بیمه باشند.

مستمری از کار افتادگی و بازماندگان

مستمری از کار افتادگی فقط به افرادی تعلق می‌گیرد که در زمان شروع از کار افتادگی شاغل بوده‌اند و می‌بایست بین ۲ تا ۱۵ سال حق بیمه داشته باشند. در سیستم دولتی (SNP) افراد باید حداقل ۶۶.۷ درصد از ظرفیت درآمدزایی خود را از دست داده باشند و حداقل ۱۵ سال پرداخت حق بیمه داشته باشند. در شرایط مشخصی افرادی که حداقل ۳۶ ماه حق بیمه پرداخت شده داشته باشند از مستمری از کار افتادگی استفاده می‌کنند. مبلغی تحت عنوان «مکمل وابسته» به همسر تحت تکفل یا فرزند کمتر از ۱۸ سال فرد آسیب‌دیده پرداخت می‌شود. همچنین اگر فرد به مراقبت دائم نیازمند باشد مبلغ دیگری نیز به عنوان کمک هزینه به صورت ماهانه پرداخت می‌شود. در سیستم خصوصی (SPP) فرد برای دریافت مستمری باید حداقل ۵۰ درصد از ظرفیت کسب درآمد خود را از دست داده باشد و مستمری سالمندی دریافت نکند. مستمری بازماندگان در سیستم دولتی (SNP) به بازماندگان فرد متوفی تعلق می‌گیرد که در زمان فوت مستمری بازنشستگی یا از کار افتادگی بیمه اجتماعی دریافت کرده یا مستحق دریافت آن بوده است. بازماندگان واجد شرایط مستمری بازماندگان عبارتند از همسر بیوه شده، فرزند یتیم کمتر از ۱۸ سال (بدون محدودیت در صورت دانش آموز یا معلول بودن)، پدر وابسته بزرگتر از ۶۰ سال سن یا معلول، و مادر وابسته بزرگتر از ۵۵ سال سن یا معلول. این مستمری در سیستم خصوصی (SPP) به افرادی تعلق می‌گیرد که در هشت ماه قبل از مرگ، مستمری سالمندی یا از کار افتادگی حساب انفرادی دریافت کرده یا حداقل چهار ماه حق بیمه داشته باشند.

سیستم سلامت و بهداشت

سیستم مراقبت‌های بهداشتی پرو غیرمتمرکز و متشکل از پنج نهاد است که مسئولیت اداره آن را بر عهده دارند. این پنج نهاد متشکل از وزارت بهداشت حدود ۶۰ درصد از جمعیت را تحت پوشش خدمات بهداشتی خود قرار می‌دهند. سپس سیستم (Essalud) وجود دارد که ۳۰ درصد از جمعیت فقیر کشور را پوشش می‌دهد و تقریباً ۱۰ درصد باقی‌مانده به طور کلی توسط نیروهای مسلح، پلیس ملی و بخش‌های خصوصی تأمین می‌شود. سهم بازنشستگان از پرداخت حق بیمه سلامت چهار درصد از درآمد ناخالص ماهانه آنها است و در سیستم خصوصی امکان پرداخت یکجای این مبلغ فراهم شده است. همچنین بازنشستگان فقط برای مزایای پزشکی، کمک هزینه پرستاری و کمک هزینه مراسم خاکسپاری تحت پوشش قرار می‌گیرند. سیستم بهداشت پرو با نابرابری در جنبه‌های مختلف پوشش بهداشتی، مانند شکاف بین ارائه خدمات به ثروتمندان در مقابل فقرا و دسترسی به مراکز درمانی دست‌وپنجه نرم می‌کند. به‌رغم عقب‌نشینی‌هایی در سال‌های اخیر، پرو با ایجاد برنامه‌هایی توانسته است به سطوح بالایی از پوشش در مراقبت‌های بهداشتی اولیه دست یابد اما کیفیت خدمات ارائه شده در این برنامه‌ها به مراتب افت کرده است.

خطر «رکود اقتصادی» آمریکا برای آمریکای لاتین

واشنگتن عطسه می‌کند و لاتین‌ها سرما می‌خورند!

دسته کشورهای منطقه رخ خواهد داد که در زمینه تولید، نفت و مواد غذایی، روابط تجاری نزدیکی با آمریکا دارند. مکزیک یکی از این کشورها است.» این کارشناس تأکید می‌کند: «یکی دیگر از کشورهای آسیب‌دیده احتمالاً کلمبیا است. واردات عمده آمریکا از کلمبیا، نفت خام، روغن و قهوه را شامل می‌شود.» داگنینی می‌افزاید: «در اکوادور روابط تجاری از نظر ارزش کمتر است اما اهمیت آن به دلیل تأمین مواد غذایی برجسته است. شیلی کشور دیگری است که می‌تواند تحت تأثیر قرار گیرد؛ چرا که آمریکایی‌ها خریداران مواد غذایی همچون ماهی قزل‌آلا و گوشت این کشور هستند.» جنگ اوکراین و تحریم‌های غرب علیه روسیه در پنج ماه گذشته، به سود صنعت انرژی مکزیک تمام شده و این کشور ۷۲ درصد تولید نفت خام و نفت کوره خود را به پالایشگاه‌های آمریکای اختصاص داده است. به این ترتیب، رکود اقتصادی در همسایه شمالی مکزیک به ضرر این کشور خواهد بود.

سوخت در سطوح بالا قرار گرفته و کمبود انرژی به یک خطر واقعی تبدیل شود. اگرچه اوپک در سال ۱۹۷۳ همزمان با تحریم رژیم اشغالگر قدس، صادرات نفت خام را تنها به ایالات متحده و هلند ممنوع کرد، اما کاهش ۳۰ درصدی عرضه باعث ایجاد یک مارپیچ تورمی جهانی و رکود اقتصادی شد که تا آن زمان سابقه نداشت و تا اوایل ۱۹۸۰ نیز ادامه داشت. «رو در یگو آگیلا» تحلیلگر مالی شیلیایی می‌گوید: «ایالات متحده کاپیتانی است که کشتی اقتصادی آمریکای لاتین را هدایت می‌کند؛ به همین دلیل وضعیت آسان نخواهد بود. ما آثار رکود اقتصادی آمریکا را در اقتصاد محلی خود تجربه خواهیم کرد و این مسأله به شکل بیکاری احساس خواهد شد.» وی تأکید کرد: «به طور خلاصه می‌توان گفت ایالات متحده عطسه می‌کند و ما در آمریکای لاتین سرما می‌خوریم.» «پراسما آندرس داگنینی» اقتصاددان دانشگاه متروپولیتانا مکزیک خاطر نشان می‌کند: «آثار رکود اقتصادی ایالات متحده بیش از هر چیز بر آن

۲۸ ژوئیه (ششم مرداد) گزارش داد تولید ناخالص داخلی این کشور ۰.۹ درصد در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۲ میلادی کاهش یافته و به کاهش ۱.۶ درصدی سه ماهه نخست سال جاری میلادی اضافه شده است. این امر بیانگر «رکود فنی» اقتصاد آمریکا است. نکته حائز اهمیت اینکه رکود فنی، یک رکود واقعی نیست و بررسی سیر تحول سایر شاخص‌ها همچون اشتغال و مصرف نیاز است. با این حال، خطر بحران اقتصادی به معنای واقعی وجود دارد. معضل تورم نیز برای آمریکایی‌ها مشکل ساز شده است. حدود چند هفته پیش، نرخ تورم سالانه در این کشور به ۹.۱ درصد رسید که بالاترین نرخ تورم در ۴۰ سال گذشته بود. برای آخرین بار در دهه ۱۹۸۰، نرخ تورم در آمریکا به این سطوح رسید و پیامد مستقیم آن، رکود عمیق در این کشور بود. به دنبال انقلاب اسلامی ایران و افزایش قیمت نفت خام در کشورهای تولیدکننده اوپک در دهه ۱۹۸۰، بحران انرژی در جهان رخ داد و اکنون، جنگ اوکراین موجب شده تأقیمت

گزارش

رکودی که اقتصاد آمریکا به آن گرفتار شده، پیامدهای منفی برای منطقه آمریکای لاتین که وابستگی تجاری و مالی زیادی به کشور تحت ریاست جمهوری «جو بایدن» دارند، به همراه خواهد داشت.

کارشناسان معتقدند کاهش تجارت خارجی، افزایش قیمت محصولات و خدمات و ایجاد مشکلات در پرداخت بدهی‌های خارجی از جمله آسیب‌هایی است که آمریکای لاتین به دلیل رکود اقتصادی که ایالات متحده با آن مواجه است، متحمل خواهد شد. علائم بیماری آمریکا اگرچه در سراسر جهان احساس خواهد شد، اما آثار این مسأله در کشورهای آمریکای لاتین به دلیل نزدیکی جغرافیایی، سطح بالای تجارت بین دو منطقه و ارتباط نزدیک دلار با سایر ارزهای این قاره محسوس‌تر خواهد بود. «وزارت بازرگانی» آمریکا در

به طور خلاصه
می‌توان گفت ایالات
متحده عطسه
می‌کند و ما
در آمریکای
لاتین سرما
می‌خوریم